

S Z A R V A S

T Á R S A D A L M I és S Z É P I R O D A L M I L A P

Szerkesztőség Kényes utca 175.

Kiadóhivatal

Selyem-utca 240. sz. szám.

Deutensmid János kereskedése.

Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt — kr — Félévre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr

Hirdetések árszabályszerint vétetnek fel.

Egyes számok kaphatók.

Lövenfeld Soma és Sárkány Ferencz kereskedésében.

Kertgazdaságunk érdekében.

Kontinensünk a kelet és nyugol közötti műveltség összekötő részét képezi. Tisztában vagyunk azzal, hogy a magyar nemzet anyagi megerősítése csak a kertgazdaság helyesebb irányba való terelésével jöhet létre. azért az ehhez szükséges alapvonalakat a vezérköröknek akként kell a népbe csepegtetni, valamint a lelkesedést az ügy iránt lankadatlan kitarításra lazítani, hogy ne csak a kontinensen, de a keletnek több népeit is meghódítani képesek legyünk.

A magyar népben meg van a jó és hasznos iránti érzék, noha a keleties makacsság még mindig észrevehető, mely nem más, minthogy a régi,ős szokáshoz — az ugynevezett vaskalapos rendszerhez — nagyon ragaszkodik. Pedig beláthatná már egyszer, hogy még az idő is eldobta azt a jó vaskalapot, mely jó hosszú ideig tartott, s helyette újabb divatosabb kucsut tett föl, talán azért, hogy minket megszékírozhasson, mely

időjárásnak — mondhatjuk — kutyaságát kitanulni, modern ész is kell.

A keleties hagyományként ősapaink által belénk csepegtetett ódon növénykultúrától el kell térni minden szabadon gondolkodó népnek és be kell tanulni az újabb természeti játékok után való alkalmi methodusokat s követnünk kell azon rendszert, melyet az új idő az újabb emberek elé szab.

Nincs mit agyonmosolyogni azon újabb apostoli igék hirdetői fölött mert a szokott közöny és kicsinyelő vállvonogatásnak siralom lehet a vége.

»Közeleg a millenium. Itt az idő most, vagy soha!« midőn ki kell térni mindazon tapasztalatainkat, képzettségünket, melyet egy ezredév leforgása alatt voltunk képesek anyaföldünkön létrehozni. Most látjuk s tapasztaljuk, mily nagy űr van előttünk, melyet be kellene rövid három év alatt olyképpen tölteni, hogy önmagunktól vizsgálzunk nálunknál képzetesebb államok férfiai előtt, csak azért hogy elismerjék azt, hogy mi is ké-

pesek vagyunk a létért küzdeni és mennyire fejlődöttünk s tartottuk meg nemzeti jellegünket egyezer év leforgása után és miként vannak egyengetve az élet utai, melyek egész életőleg különöznének egymástól s mégis egy ugyanazon célhoz vezetnek.

E rövid időhöz a kitarítás s az ügy iránti lelkesedés elhárít mindent, ami utban van, vagy esetleg akadályul szolgál. Csakugyan mutassuk meg, hogy nem épen azon a helyen tudunk imponálni, hová a világ népet csodálkozni hívjuk össze, hanem igen is, az ország minden oly részén tudunk e téren mozogni, ahol még hiányokat észlelünk, hogy az, ki talán nem éppen az ezredév fennállásának kiállítását, de azon kívül az országban is szettekinthi óhajt, ne találjon alkalmat azon kifejezésre, hogy: »Nem mind arany, ami fénylik.«

Addig is egyes városok, községek és megyék a modern befásításokat üdülő ligeteket, utak- és utcáknak hasznos alkalmi fákkal való beültetését el ne mulasszák, hogy 1896. é

T Á R C Z A.

NÉPDALOK.

(Pályavers)

I.

Könnycse a madárnak,
Micsze-micsze szállni.
De nehez énnekem,
A bábitól szállni.

A malár szebb tájra,
Ez parra találtat,
De az ilgent, mint én,
Mégis a bábit.

II.

Bla cigány mit véttem én neked,
Hogy nátdon a szívem majd megreped.
Esküdre most viszik a bábitat,
Most hozzád lát a legrjább néköt!

Mit hiszlek egy lepett virágon,
Csak azért is viran dem világom.
Hej ne tudja, ne tudja azt senki sem,
Hogy had lobbik most belőled a szívem...

III.

Fjfel van már, hull a harmat,
Szegény legény csak nem alhat.
Szomorun néz az alégre,
Fél-fél sóhajt a nagy légre.

Az alégre hejdelnek,
Vigan vannak, lejtít ülnek.
Csak ott lenn a kis kavartan
A menyasszony sár magában!...
Sipos Soma.

Péter.*)

Irta: IGNOTUS.

I.

Simon Peter. Jónának fia, zavaros fevel öndöngött a hideg éjszakában. Csak olykor riadt föl, ha a szikkadt fölét egy-egy palaszilankja elesebben hasogatta mezítelen lábát, kerges bokait. Nem igen volt helyen az esze — ma egész este forog már vele a világ. A jobbkezeben valami sárgast érez és egyszerre észéve jut, honnan jön. Nincs felorja, hogy álmából felriadva, tíz tarsával botorkált az ur után, aki ma egész este olyan szomorú volt, olyan végtelen szomorú, szomorú mindhalálig. Igen, igen ezt mondta:

*) A szerkesztőségünk szíveskedéséből közöljük Ignotus társaságának.

szomorú az én lelkem mindhalálig — aztán ott hagyta őket az olajfák között, ő maga pedig lassú léptekkel meát föfele a a hegynek. Peter már nem tudja, mi okból. A mai pogácsás ünnepek veceenyénél bort ivott, attól nehéz a feje. Olyan régt ideje, hogy bort nem ivott, de most meg kelietett innia, hiszen az Ur azt mondta, hogy ez az ő vére. És ő sokat nem értett abból, amit az Ur mondott, de mindig követte — attól a perectől fogva, hogy kiszőlotta a hajjától, halaszujkájától, hűseges eb módjára jart a nyomában és szent áhitattal, nézte azt a szépséges szomorú fiatal férfit, akinek országa nem e világtól való... Az Ur egyszer azt mondta neki: »leszen a te neved Petrus, koszikla, és err: a sziklara épitem én az én hitem házat.« Ime, az Ur tudta, milyen lévséges tanítványa neki Simon Peter, ma este miért mondta mégis hogy »mire a kakas szólana, háromszor is megtagadsz te engemet?« O, ha minthajaj megbotrankozna is az Urta, Péter nem botrankozna meg benne soha. És ha be telik is, amit ma este mondott, hogy egyikőjük elárulja, ha az a képmutató szelíd Judás el is árulta az Urat, Péter Soha sem fogja megtagadni!

tavasza viruló szép természetben nemcsak mi, de a világ minden részéről hozzánk sereglett nép nálunk minden tekintetben kellemes órákat vagy napokat élvezhessen.

M.

H I R E K.

-- Pól Dani városi főjegyzőnk szabadságidejének határozatlan időre való meghosszabbítása iránt folyamodott a városi képviselőtestülethez. Ha az új megyei jegyzői nyugdíj szabályrendelet életbelép a főjegyző állásáról lefog mondani, s nyugalmába vonul.

-- Utóállítás. A f. évi sorozásról távol maradt hadkötelesek utóállítása a szarvasi járásra nevezé holnap lesz Csaban reggel 8 órakor.

-- A szarvasi takarékpénztár f. hó 2-án tartott közgyűlésen penzarnokka egyhangulag Mikolay János takarékpénztári jegyző, helyébe szavazat többséggel Dr. Plavec Béla választott meg titkos szavazás útján.

-- Vizsgák. Az ismétlő iskolák vizsgája május 14-én Vasárnap d. u. 2-től tartatik meg.

-- A Körösladányi vásár f. hó 10-én tartatik meg.

-- Az ő t. e. folyó évi június hó 25-én a Károlyi-fele kertben júniást fog tartani.

-- A közegészségügyi bizottság Wieland Dénes és Prokopovits Brúnónak III-ik gyógyszer-tar felállítására iránti kérvényét, múlt hó 26-ikan tartott ülésén elutasítandónak véleményezte.

-- A vármegye rendes közgyűlése, melyről jelezhetjük, hogy érdekes és nagyfontosságú tárgysorozata lesz, május hó 29-én és következő napjain fog megtartani.

-- A közigatási bizottság május havi rendes ülését floyó hó 9-án fogja tartani.

-- Leköszönés. Benczur Jenő gyulai 2-ik honvéd gyalogezredbeli tartalékos hadnagynak viselt tiszti rangfokozatáról kért leköszönése elfogadtatott.

-- A törvényhatósági s a községi közutak, a közigazgatási bizottság határozata követhetőben utmutató táblával lesznek mindenütt ellátva. A határozat végrehajtási módozatára nézve Haviár Lajos államépítészeti mérnöki hivatali főnök a napokban tett javaslatot a vármegye alispánjának. Az utmutató táblák rövid idő alatt el is fognak készülni.

-- A honvédelmi minister által a következő egyének mentettek fel a népfelkelés behívása esetén a tetteges szolgálat alól: Bugyis András gyógyszerész, Szenteczki János, Molnár András rendőrök Szarvason. János Géza gyógyszerész Kondoroson Sanda György jegyző Óesődön.

-- Új állások. A belügyminister jóváhagyta Békésvármegye-nek azon határozatát, hogy a megyénél két irnoki és egy díjnoki állás rendszeresítessék.

-- Dohánygyárat Békésmegyének is. Miután a m. kir. ministerelnök, mint pénzügyminister — saját kijelentése szerint — legközelebb ismét három dohánygyárat szándékozik az országban föllállítani és pedig első sorban oly vidéken, hol a kellő nyers anyag meg van, munkáskezekben fölösleg mutatkozik és a filoxszera a szőlőket elpusztította, az aradi kereskedelmi és iparkamara legutóbb tartott teljes ülésében elhatározta, hogy megújítja egy dohánygyárnak Aradon leendő felállítására iránt 1891. évben tett kérelmét. Ugyanakkor Békésmegye is kért dohánygyárat, de nem kapott; talán nem lenne fölösleges, ha a mérvadó körök ismét megkezdenék az akcziót, annál is inkább, mert a megboldogult Baross egy gyárnak való létesítését Békésmegye területén kilátásba helyezte, fölösleg munkáskezekben pedig nagymérvben van, s a filloxxera is nagykárokat okozott. Sajnos, a kívánt föltétel nálunk teljeseleg meg van.

-- Izzgatták-e a vasuti munkásokat? A ministerium vizsgálatot rendelt el a célból, hogy izzgatták-e és ha igen, kik izzgatták a vasuti munkásokat? -- A vizsgálat kiderítette — állítólag — hogy egy fővárosi ügyvéd lejött s megakartá hiúsítani a kisajátításokat. Azzal biztatta — állítólag — a földtulajdonosokat, hogy ne adják a földjüket azon az áron, a hogy a vállalkozó kérte, mert annál többet kapnak azért.

-- Italmérési engedélyek. A fölmerült panaszok orvoslására a pénzügyminister rendeletet adott ki, melyben különös sulyt fektet arra, hogy a pénzügyigazgatóságok az italmérési engedélyek kiszolgáltatását és megvonását tárgyzó ügyeket ne csak formailag kifogástalanul intézzék el, hanem lelkiismeretes utánjárással alapos tájékozást szerezvén maguknak az ügy állásáról minden igyekezetüket oda fordítsák, hogy minél megbízhatóbb elemek nyerjenek italmérési engedélyeket, főleg olyanok, a kikről megnyugvással feltehető, hogy a népet zsarolni nem fogják s egészséges italokat o nak kiszolgáltatni. E mellett, ha a helyi viszonyok megengedik, kimérési engedély lehetőleg olyanoknak adandó, kik az italmérés mellett vendéglő vagy étkező üzlettel is foglalkoznak. Semmiképpen sem engedhető meg, hogy ezek mellőzésével olyanok nyerjenek engedélyt, a kik eddig italméréssel s vendégloj üzlettel nem foglalkoztak, vagy hogy tisztességes vendéglővel bíró mellőzésével olyanok nyerjenek italmérési engedélyt, a kik egyedül italmé-

Hol is hagyta csak el? ... igen, ott voltak az Urak az olajfák között. Sötét is volt már, csak a csillagok pislogtak az égak között. Betlehem felől az egyik olyan szépen ragyogott! Forró nappal után egyszerűen rajtuk ütött a dermesztő hideg és a mámoros aluosság háromszáz is lebirta őket. Kétszer is felköltötte őket az Ur, harmadszor hitta, mennének vele. Tizenegyen voltak, a tizenkettedik, a szelid szemű, fehér kezű Judas volt, a tizenkettedik, Peter meg most is hallja a lihegeset és látja, mint csokolja lehunyt szemmel kétszer is az Urat: »Mester, Mester!« A lustelyos emberek erre mind neki esnek a vedetlen embernek és a tanítványait ellökösik mellette. Egyikük sem mozdult, csak ő, Peter, ugrott elő, elkapta az egyik ember szabóját és mámoros hadonazásban lemetsze vele a szeples Matkus futat. De szomorú mosollyal maga az Ur mondta, ne ontson vert. Határa se tartja jonak, hogy megvegye? ... Elhajotta a szabóját, az emberek meg neki esnek ... ő pedig futvast menekült a többiekkel és eszerendek a nagy tizenegy társuk felé ... Az éjelt széke fejeje sodor a ... U. nehégy szavat: »Mint egy latorra, úgy jöttök ellenem fustólyal és fegyverekkel ...«

II.

Hová v'hatték, mit akarhattak vele? A helytartó fogadta volna el? Az nem lehet, hiszen a császár ellen soha egy szót nem szolt. Vagy a farizeusok váltották volna most, páskák ünnepén, amikor inkább a rabokat is szabadon szokták boesátani?

Holnapra virradóra majd kitudódik. Baja ugy sem eshet; a ki holtakat éleszt, sebeket gyógyít — isten fiának baja hogy eshetne? Peter is nyugton volna, csak a feje ne lenne olyan nehéz. Ebben a sötét éjszakában hová menjen, mitévő legyen. Amire övek óta nem gondolt, most eszébe jutott, hogy neki se hazája, se hajléka. Hosszú évek óta ma van először egymagában és az első éjszakát tölti úgy, hogy nem hallja a tarsai léteket és álmag szemmel nem v'raszt feléül az Ur.

Álmag szemével — azzal a esodálatos, ragyogó barna szemével, amivel megígerte a szegény együgyű szívű Simont, aki azóta hívséges labbat követi az Urat, ki tudja mert, ki tudja hová.

Tizenketted magával járja már így évek óta ezt a lihezes, katandos utat. Csak a esodara perog le értetlen szemmel a van melbi szótate maga mellet az Ur és ő csak titokban meri furesatlani, mi jö-

gon lett ő különb a többi embernél, mi okon szakadt el régi társaitól. Mért kell vándorolni, eheznie, fáznia, holott ő eladdig olyan boldog, nyugodt és esündes halászéletet élt. Szóval nem merete ezt soha új társaitól kerdeni, röstellette az ő nagy együgyűségét. Érezte, hogy a többiek sem a maguk eszébol követik az Urat. — azokat is, mint őt, a Mester ragyogó homloka, szelid szeme sugara viszi ellenállhatatlanul magával. Neha, viharos éjszakakon, ha néhányan volt halászok összebujtak, mindnyajok ajkan ott kísértett a hebegő kérdés: mire való mindez, ez a helyongás, ez a törödes? De egyikök sem mert szólni, nem különösen két tarsuk miatt, akik az ő tudasuk és tapasztalasuk hegyerol olyan kicsinylő szemmel tudtak rajok lenezni. Az egyik a fehérkezű Judas volt, aki valami nagy nemzettségbol való lehetett; olyan fehér volt a bőre, olyan apott a vöröses szőke hullámos haja es olyan valogato a szava jarasa. Tudott irni nagy kerek görög betűket vetni, amuthogy a görög szó sem volt föle idegen. A másik Pal volt eszerendőbb ember, akút a publikanusok kórák, medetebb ember, akút a van melbi szótate maga mellet az Ur es a ki tudott az idegen hadato meltosagos

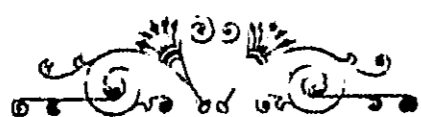
ással, főleg pepig pálinkaméréssel foglalkoznak. Végre szigorúan megköveteli a miniszter, hogy nem magyar állampolgároknak italmérési engedély csak akkor adassék, ha azt a körülmények okvetlenül szükségessé teszik, amennyiben magyar állampolgárok italmérési üzletet gyakorolni nem hajlandók.

Irodalom és művészet.

A »Vasárnapi Ujság« április 31-iki száma 14 képpel, a következő tartalommal jelent meg: «Miklós Ödön, a földmívelési ministerium új államtitkára.» (Arczképpel.) — «A fészek.» Költemény. Móra Istvánól. — «A lubló ember.» Kisértetes krónika. Irta Mikszáth Kálmán. (Goró Lajos rajzáival.) — «Az olasz királyi pár ezüst lakodalma.» (Umberto király és Margit királyné arczképpel.) — »Várkastély a Kárpátokban.« Regény. Verne Gyulától. (Képekkel.) — «Dr. Markusovszky Lajos.» (Arczképpel.) »Belgrádi képek.« Strausz Adolftól. (Jantyk Mátyásnak a »Vasárnapi Ujság« Belgrádba kiküldött rajzolójának 4 rajzával: 1. Népművelés Belgrád egyik külvárosi utcájában az Április 16-iki kivilágításkor. 2. Sándor szerb király elindulása a Te-aemura a kónakból. 3. Risztics háza Belgrádban a katonai őrzettel. 4. Kolót tánczó katonák.) — »A leégett szepes-mindszenti kastély.« (Háry Gyula rajzával.) — »Szinbáz: Török Irma.« (Arczképpel.) — Irodalom és művészet; Közintézetek és egyletek; Mi ujság; Sakkjáték; Képtalány, stb. rendes rovatok. A Vasárnapi Ujság előfizetési ára negyedévre 2 frt a Politikai Ujdonságok-kal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetemutca 4. szám.)

nyelven is. Az egyik görögül szólott, a másik latinul, míg a szegény Péter nem tudott, csak héberül, azt is parasztosan ejtette, fog hegyről, mint a galiéusok. Az ő szava csak arra való volt, hogy ne vegyék semmibe, az érzése csak arra, hogy elfojtsa és meglagadja. Az ő fiatal, vértől duzzadó leve akarhányszor megszólalt, ezek ketten csak letorkoltak. Ezek ketten, akik közül az előző elárulta az Urat, mint valami latint, a mások pedig a kis ujjat sem mozdítva meg, mikor a poroszok nekiestek a ternek... Ó, Péter, volt az egyetlen szabályt rantott, az Ur vedelmére, hogy az Ur soha semmi dolgaról vele nem volt, mindig csak Judással, mindig csak az... Ezek, akik egy kielt élet keserű p. ijével, kiegelt szívvel és lemondó lelki-nerettel menekültek az Urhoz, kinevettek, kigúnyoltak a szegény Pétert, ha ez meztelen, egymagában vissza-visszasírta boldog aszelelet, amikor meg nem kereste a szegények országát és nem kerülte az asz-nyl...

(Vége köv.)

C S A R N O K.

A krinolin története.

— Műveltség- és erkölcs-történeti rajz. —

A második abrinics-szoknya-korszakot a francia forradalom korszaka követte, mely ezenkívül eltemette a czopfot, a tornyos frizurát, a fűző-pánczolt és a rococomeg parókakorszak valamennyi emlékeit, s jelentékeny tisztulási folyamaton vitte keresztül a romlott udvari izlést.

Madame Pompadour volt az, ki az abrinics-szoknyát oly iszonyú bőségre vitte melyről most alig lehet fogalmunk; és ezen végzeteljes öltönydarabnak elbizott, szemtelen pöffeszkedése szintén azon szikrák egyike volt, melyek azon löporhordók köré gyűltek, mely aztán egy felszázaddal később szétrobbant és az abrinics-szoknya utolsó viselőinek egyikét, Dubarry grófnőt, kinek szépsége épen olyan csodás és ritka volt, mint erkölcsi romlottsága és lelki ajjassága — a levegőbe röpítette.

Dubarry grófnő két hónappal élte túl Antoinette királynét; a forradalmi ítélőszék, mint gyanus egyéniséget, halálra ítélte őt és 1793. december 9-én a vérpadra vitték — abrinics-szoknyában. Midőn a guillotine kése fejét lecsapta, a hóhér szokás szerint, magasra emelte azt a hajjal fogva, segedei meg lerantották az abrinics-szoknyát a holttestről s a levegőben lengettek, az összegyűlt néptömeg szilaj ujjongása és rivallása közt.

Ezen aljas lelkű nővel kimúlt a második abrinics-szoknya-korszak, — a panier a vérpadon lőn kivegezve.

III.

Korosabb olvasónőink közül bizonyára egyik másik szemtanúja volt s emlekszik rá, hogy a negyvenes években a ruhák bősége annyira növekedett, miszerint a krinolin létrejötté régen elő volt készítve a divat menete által, s végre annak szükségképen be kellett következnie. Azt tudjuk, hogy a krinolin nem új találmány, hanem csak a régi abrinics-szoknyának újabb kiadása, valami élelmes esztű iparos kikutatta azt a lomkamrából, avagy hogy illoben kifejezzük magunkat, a krinolin nem parnevű, hanem új sarja egy régi arisztokrata-eszládnak, mely már több nemzedeken át virult. Két ősevel, a melyekre ugyan büszke lehet, már megismerkedtünk az előbbeni fejezetekben: a spanyol »vertu-gada«-val a VI. és francia »panier«-abrinics-szoknyával a XVIII. században. Mind a kettőhöz érdekes történeti pontok vannak csatolva, de a XIX. század abrinics-szoknyája sem áll hatrább őseinél, történeti jelentőségét illetőleg.

Aki az erkölcs- és művelődés-történetet tanulmányozza, azt észlelheti, hogy valahányszor ezen csodálatos öltönydarab felép és terpeszkedni, szintugy a női frizura tornyosulni kezd, minden bizonyny jelentékeny történelmi katasztrófa lehet

zámítani. A spanyol abrinics-szoknya után, következett a 30-éves háboru, a francia abrinics-szoknya után a francia forradalom. A krinoline szintén jósnője volt a jövőnek. Mi mindent hozott az magával! A krimi háborut, Olaszország felszabadulását, a véres amerikai háborut, Olaszország felszabadulását, a véres amerikai háborut s a rabszolgaság beszüntetését, a rövid, de fontos német háborut (1866.) trónok bukását, szellemi forradalmat!

A krinoline feltalálója, vagy is jobban mondva: feltámasztója, a divat királynője, a legbódultabb fényűzés nagyfejedelme, Eugenia császárné volt, ki 1855. Párisban; egy fényes bál alkalmával a Tuillériákban először jelent meg oly terjedelmes toiletteben, a világ azt sutlogá, hogy az eszélyes, szép császárnőnek éppen akkor különös oka volt. ilyen bőséges öltönyre.

(Vége következik)

Metipiacz.

Szarvas, 1893. Május hó 2-án

Buza legjobb 7.80. középszerű 7.60
Árpa, legjobb 4.50 Zab, legjobb 4.80 Kukoricza 4.50. Széna 3.40. Szalma 1.—. Köszen 1.30. Marhahús —.56 es — Juhhús —.44 Sertéshús —.50. Szalonna —.56. Disznózsír 65. Napszám árak. Egykét lovas napszám. 2 frt 50 Férfi ellátással 30. Ellátás nélkül 50 kr. Nő ellátással 25 kr. Ellátás nélkül 30 kr. Gyermekek ellátással 15 kr. Ellátás nélkül 20.

Vasuti menetrend.

Május 1-től kezdve a mkir. államvasutak menetredjében változás áll be. Az új menetrend szerint városunkban a következő vonatok fognak közlekedni:

Szarvas-Mezőtúr.

7415. 7411. 7413.

Szarvas 8:45. 9:33. 1:15.

Mező-Túr 4:35. 10:19. 2:41.

Mezőtúr Szarvas.

7415. 7412. 7414.

Mező-Túr 7:47. 12:35. 4:58.

Szarvas 8:33. 1:21. 5:44.

Felelős szerkesztő: Mihálfí József

Laptulajdonosok:

Deutschesmid János és Mihálfí József

É R T E S I T É S.

Alólirott tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy

Kalmár Dániel

Beliczey-úton lévő vegyes és fűszer üzletét átvettem, s azt nevem alatt tovább folytatom. A közönség becses pártfogását kérve

Szarvas 1893. április 29.

maradok tisztelettel
SÁRKÁNY FERENCZ
kereskedő.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„A MI OTTHONUNK”

czimű ev. prot. társadalmi és családi képes hetilapra.

Lapunk a hazai összes képes családi lapok között egyedül áll, mert ez a mi otthonunk Tiszta — felekezeti türelmetlenséget nem ismerő — evangyéliomi protestáns iránya, igaz keresztyén erkölcsi szelleme tesz azzá. Ezt minden család minden tagja bizvást kezébe veheti, ezt az édes apák, anyák nyugodt lélekkel oda adhatják kedves gyermekeiknek is. Mert ez nem mételezi meg az ártatlan sziveket, ellenkezőleg oktatva, szórakoztatva, mulattatva lopja be azokba azt a drága, azt az isteni magot, melyből a protestáns családok ősi erényei sarjadtak s a mely ma már szinte kiveszőben vagyon.

Előfizetési ár:

Egész évre	4	frt
fél évre	2	„
negyedévre	1	„
1 hóra	35	kr.
egyes szám	10	„

Kiadó hivatal, hová a lapnak anyagi részét illető küldemény czimzendő:

„A Mi Otthonunk” Pozsony, Temető utca 3.